პროლეტარელო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОММУНИСТ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

№ 55 (20096) შაბათი, 5 მარტი, 1988 წელი. ◆ ფასი 3 კაპ.

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროში

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს 3 მარტს გამართულ სხდომაზე განიხილა სახელმწიფო საწარმოს (გაერთიანების) შესახებ სსრ კავშირის კანონის ძალაში შესვლის შემდეგ საწარმოთა საქმიანობის საკითხი. აღინიშნა, რომ ეკონომიკური რეფორმის უკვე პირველმა ნაბიჯებმა გააქტიურა ბევრი შრომითი კოლექტივის მუშაობა. იზრდება მშრომელთა ინიციატივა და გერგილიანობა, სულ უფრო ფართოდ იყენებენ მეურნეობრიობის ეკონომიკურ მეთოდებს. სრულ სამეურნეო ანგარიშზე გადასვლამ ხელი შეუწყო მიმდინარე წლის პირველი ორი თვის გეგმის წარმატებულ შესრულებას.

ამავე დროს სხდომაზე ხაზგასმით აღინიშნა, რომ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1987 წლის ივნისის პლენუმის მითითებები, რომ გაიზარდოს საწარმოთა როლი დაგეგმვაში და მათი საქმიანობა დაექვემდებაროს მოსახმარებელთა მოთხოვნებს, ბევრ შემთხვევაში არ შესრულებულა. ეს გაბაპირობა არა მარტო მართვის ძველად სისტემაზე გჯრდამავალი პერიოდის თავისებურებებმა, არამედ საქმის ორგანიზაციის პრინციპირმა ხარვეზებმაც ცენტრში და ადგილებზე.

სსრ კავშირის სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტმა ვერ უზრუნველყო 1988 წლის სახელმწიფო შეკვეთების სისტემისადმი სათანადო ხელმძღვანელობა, რის გამოც შეიზღუდა საწარმოთა დამოუკიდებლობა. პროდუქციის ასორტიმენტის, ხელშეკრულებათა დადებისათვის პარტნიორთა შერჩევაში. საწარმოთა ინიციატივის განვითარებას სერიოზულად აფერხებს მატერიალურ-ტექნიკური უზრუნველყოფის ნაკლოვანებანი. სსრ კავშირის სახმამართველო და მისი ადგილობრივი ორგანოები სუსტად წყვეტენ მომწოდებელ საკითხებს. სსრ კავშირის ფინანსთა სამინისტრო ნელა გარდაქმნის ადგილობრივი საფინანსო ორგანოების მუშაობას. ბანკებმა დაუშვეს შეფერხებები საწარმოთა საკრედიტო-საანგარიშსწორებო და სალაპარაკო მომსახურებაში. ბევრმა სამინისტრომ ვერ შეძლო თავისი მუშაობის სტილისა და მეთოდების გარდაქმნა, ვერ გაუწია სათანადო პრაქტიკული დახმარება საწარმოებს ახალ პირობებში მუშაობაში, მიდასაწარმოო სამეურნეო ანგარიშის დანერგვაში.

სსრ კავშირის სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტს, სამინისტროებსა და უწყებებს, მართვის ადგილობრივ ორგანოებს წინადადება მიეცათ მკაცრად დაიცვან სახელმწიფო საწარმოს (გაერთიანების) შესახებ სსრ კავშირის კანონი, შექმნან საწარმოთა ინიციატივისა და დამოუკიდებლობის განვითარების, სამეურნეოანგარიშებრივი ურთიერთობის ფართოდ დანერგვის, სახელმწიფო და შრომითი კოლექტივების ინტერესების შეზამების საჭირო პირობები.

პოლიტბიურომ ადგილობრივ პარტიულ ორგანოებს დაავალა აღმოფხვრან მართვის ადმინისტრაციულ-მბრძანებლური მეთოდები, უფრო გაბედულად გადავიდნენ ეკონომიკის ხელმძღვანელობის პოლიტიკურ მეთოდებზე, უწინარეს ყოვლისა დაეურდნონ შრომითს კოლექტივებს, საზოგადოებრივ ორგანიზაციებს. სხდომაზე განიხილეს საშუალო და ნაკლები სიმაორის რაკეტების ლიკვიდაციის შესახებ სსრ კავშირისა და ამერიკის შეერთებული შტატების ხელშეკრულების გამო საინსპექციო საქმიანობის ორგანიზაციასთან და განხორციელებასთან დაკავშირებული ღონისძიებანი. განიხილეს მთელი რიგი კონკრეტული საკითხები იმის შესახებ, თუ როგორ ემზადება საბჭოთა მხარე ხელშეკრულებით ნაკისრ ვალდებულებათა შესრულებისათვის მისი ძალაში შესვლის შემდეგ.

პოლიტბიურომ მოიწონა უნგრეთის სახალხო რესპუბლიკაში ა. ა. გრომიკოს ოფიციალური მეგობრული ვიზიტის შედეგები. ქმაყოფილებით აღინიშნა, რომ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია და უნგრეთის სოციალისტური მუშათა პარტია, სსრ კავშირი და უნგრეთის სახალხო რესპუბლიკა ერთნაირად უდგებიან საბჭოთა კავშირ-უნგრეთის ურთიერთობისა და საერთაშორისო პოლიტიკის აქტუალურ საკითხებს. ბუდაპეშტში გამართულმა შეხვედრებმა და საუბრებმა, რომლებმაც გულთითდობისა და ამხანაგური ურთიერთგაგების ატმოსფეროში ჩაიარა, ცხადყო, რომ მხარეები ესწრაფვიან დინამიკურად განავითარონ მეგობრობა და ყოველმხრივი თანამშრომლობა საბჭოთა კავშირსა და უნგრეთს შორის. ხაზგასმით აღინიშნა, რომ გარდაქმნის პროცესი სსრ კავშირში და სოციალისტური უნგრეთის მიზნების თანახმიანობა ახალ შესაძლებლობებს უსახავს საბჭოთა კავშირ-უნგრეთის ურთიერთობის ყოველმხრივ განვითარებას.

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს მიიღო გადაწყვეტილებანი კომუნისტური პარტიისა, და საბჭოთა სახელმწიფოს საშინაო და საგარეო პოლიტიკის ზოგიერთ სხვა საკითხზე.

მთავარი თემა—თანამედროვეობა

რესპუბლიკის სახალხო მხატვრის თენგიზ სამსონაძის შემოქმედების მთავარი თემა თანამედროვეობაა, ჩვენი დღევანდელობის სუნთქვით არის გაჟღენთილი მისი ფერწერული, გრაფიკული ნამუშევრები, პლაკატები.

თენგიზ სამსონაძეს ახლახან სამოცი წელი შეუსრულდა და ამასთან დაკავშირებით მეოთხე გვერდზე გაეცნობით ჩვენი კორესპონდენტის დიალოგს მხატვართან, აქ კი გთავაზობთ მის ერთ-ერთ ნამუშევარს „მენავთობეები“.

ერთმანეთის გვერდით, ერთმანეთის იმედად

ჩვენ ინტერნაციონალისტები ვართ

ასეთი თანდგომა და მოყვასისათვის თავდადება მხოლოდ საბჭოთა საზოგადოებაშია შესაძლებელი.

ეს ფაქტები ყველასთვის ცნობილია, მაგრამ თუ ჭეშმარიტი ძმობის სადიდებელი გვინდა ვთქვათ, არ შეიძლება მას გვერდი ავუაროთ, რადგან ყველაფერი ახლახან, ჩვენ თვალწინ მოხდა.

ყველას კარგად ახსოვს — როცა ერთ მუშად შეკრულმა საბჭოთა ხალხმა ჩერნობილის ტრაგედიის მძიმე შედეგები თითქმის უენგელესად ან ყველაფერი გააკეთა ძნელ პირობებში ჩავარდნილი ადამიანების მდგომარეობის შესამსუბუქებლად. საქართველ ო ს სწორედ მაშინ დაატყდა თავს სტიქიური უბედურება. დაობლებული ბავშვები, შეიარაღებაკარგული შობლები, გასდგურებული სახლ-კარი და მოოხრებული სოფლები უცად მთელი საბჭოთა ქვეყნის სატკივარი გახდა.

ყველა კუთხიდან წამოიმართა დახმარების ხელი; მეშვიდასე ანგარიშზე შემოსული თანხა მოძმეთა მხარე ამოდგომისა და ალალი ძმობის დასტურად იქცა. მაგრამ რა შეედრებოდა იმ ბარათების სტრიქონს, რომლებიც სიმხნეივე მატებდნენ ძნელბედობაში მყოფ ქართველ ადამიანებს.. ამ ბარათების ავტორები — სხვადასხვა რესპუბლიკის წარმომადგენლები ნუგბეშ აძლევდნენ მათ, პირდებოდნენ ძმურ დახმარებას.

— როცა გვიპირდა, მძიმე წუთებში ჩვენ გვერდით აღმოჩნდნენ მოძმე რესპუბლიკები, მთ შორის საქართველოც. ჩვენმა ბავშვებმა თავშესაფარი ნახეს თქვენს ოჯახებში, საქართველოს ქერქვეშ. ახლა თქვენი ტკივილი ჩვენი ტკივილია და ჩვენი თხოვნაა გამოგვიგზავნოთ ესახლკარო და უპატრონოდ დარჩენილი ბავშვები. მათ მზრუნველობას არ მოვაკლებთო, — იწერებოდნენ უარიანელი მშრომელები.

ასეთი წერილები მოდიოდა ეროვნებიდან, ბაკოდან, ტაშკენტიდან, ლენინგრადიდან და ჩვენი დიდი სამშობლოს თითქმის ყველა ქალაქიდან.

ეზერბაიჯანელი მეომრის რაპიმ მამედოვის თავგანწირვა მომავთა გადასარჩენად კი ამ მეგობრობის აპოთეოზი გახდა.

აი, ეს არის .ცოცხალი მაგალითები იმისა, თუ რას წარმოადგენს პრაქტიკულად ხალხთა ლენინური მეგობრობა, როგორი ძლიერია, ისე მარქსისტულ-ლენინური იდეებს ეროგულებაში და მუდმივ მზადყოფნაში — განუხრელად განახორციელონ პარტიისა და მთავრობის ყოველი დავალება. ამასთან, უდიდეს როლს ასრულებს ერთიანი ოჯახის — საბჭოთა კავშირში მცხოვრებ ყველა ეროვნების წარმომადგენელთა მიერ — ერთმანეთის ახლოლობის და მათ წინაშე პასუხისმგებლობის აღქმის აუცილებლობა.

ჭეშმარიტად, ერთიანი ოჯახის რამის შეველილისი იგონებს, რომ, როცა ფილმს იღებდნენ ოპერაციის შემდგომი პერიოდის შესახებ, გოგონა ეხმარებოდა თავის მხსნელს ბინტის გადახვევაში და დროდადრო ეხვეოდა ხელ კოცნდა მას. კინოდოკუმენტალისტი, რომელიც ალიკეა ამ ფაქტმა, ეუბნება რამაზს:

„შენ ჩაიღინე ორი გმირობა: გადაარჩინე ბავშვი და მოიხეშეი მისი სიყვარული“.

ლიტვის ახალგაზრდულმა ეუ-ლიტველ ახალგაზრდულმა ეუ-ლიტველ ... ...

გარდაქმნა... უარესობისაკენ?!

**ДЕСЯТЬ ЛЕТ НАЗАД В РЕСПУБЛИКЕ ПРАКТИЧЕСКИ НЕ ОСТАЛОСЬ ПРЕДСЕДАТЕЛЕЙ КОЛХОЗОВ, ЧЕЛОВЕКОВ, ПОЛЬЗующихся авторитетом среди своих земляков. Но вот в 1978 году в Грузии, в Грузинской ССР, в Грузинской ССР, в Грузинской ССР

„კომუნისტი", 1988 წ. 28 თებერვალი.

ღირსების გრძნობით, საქმის ცოდნით, სიბრძნით აღვამართვინით

მწერლის ჩანაწერები

1.

ახლა სხვა დრო დადგა—მოაზროვნე და ინიციატივიანი ადამიანების დრო. ისტორიას სამუდამოდ უნდა ჩაბარდეს ის ხანა, როცა მრავალრიცხოვანი ტრიბუნებიდან მრავალმხრივ შელამაზებული საგამარჯვეოდ რეალიები მსმენელში მხოლოდ ერთ რეაქციას გულისხმობდა: ტაშით აპლეო იქაურობა.

თუ, ჩვენებურად, წარმომობის მომენტიდან ტაში გამომსვლელის მხარდაჭერას და ნათქვამის გაზიარებას გულისხმობდა, ჩვენი ცხოვრების მოდუნება-მინელების ელვში იგი თანდათან იქცა ფორმალურ რიტუალად, რომლის მიღმა აღარაფერი კიოდაზა.

რას გეუბნება დღეს ქვეყნის წარმმართველი ბირთვი მიხეილ გორბაჩოვის სახით?

იგი გეუბნება:

„არაფერი არ ხორციელდება ადამიანის შეგნების მიღმა, არაფერი არ კეთდება უმისოდ".

შეგნებაზე, ამდენად, გონივრულ ანალიზზეა საუბარი.

„ჩვენ დავიწყეთ საზოგადოებრივი ცხოვრების ფორმების გარდაქმნა, ეთითეს ახალი, უარს ამბობთ არსებულ სტერეოტიპებზე".

არ სჯირდება ამას რიტუალური ტაში, ფორმალური აპლოდისმენტები.

კიდევ მეტი:

„არ გავიმეოროთ დაზეპირებული ჭეშმარიტებანი, რასაც რიტებულის გულახმათს, არამედ თავად გამოვცნოთ პასუხი შექმნილი სიტუაციით წარმოშობილ მრავალ კითხვაზე".

მიმხვდომი მიხვდება: თუ არაფერი ახალი არ გაქვს სათქმელი, ოდესმე შენთვის, აღარავის სჭირდება დაზეპირებული- ფორმულები, ახლის არშემეცვალი და, ამდენად, გაცვეთილი, მომაბეზრებელი ჭეშმარიტებანი, ყველამ რომ ზეპირად იცის და რიტუალად არის ქცეული.

„ჩვენ გვჭირდება „ყრიტიკული ანალიზი, რომელიც არავაფრს არ აქცევს ზურგს, არაფერს არ მალავს, არავითარი სიმართლის არ ეშინია".

განუსჯელი ტაშის მომხრენო, იფავეთ ზეწარად, თქვენი დრო წავიდა. წინათ მრავალჯერ შეგიტევეთ ზეგრი სიმართლისათვის, სიმართლის თქმის ის უნდა, რასაც თქვენ შეჩეველი არა ხართ — პირადი გამბედაობა (საკარძლის დაკარგვის შიშით), სიმართლეშიდ მისასვლელი გზის ანალიზი, სწორედ დასკვნის გამოტანა და სწორი გზის ჩვენება. ყველაფერ ამას ვერ ამოიკითხავთ ნაჩვევ სტერეოტიპებში, — თქვენვე უნდა იაზროვნოთ და გარისკოთ.

ხანდ მიგვიყვანა დრომ — რისკს გადაეჩვია ბევრი ბოლშევიკი, „ობივატელის" დონემდე დაიყვანა. საოცარია!

„საჭიროა მოაზროვნეთა თავის-უფალი შეკიბრება. ამით მხოლოდ მოიგებს ჩვენი საზოგადოებრივი აზრი".

გესმით? გამოსვლის წინასწარ დაწერილი (ზმირად სხვების მიერ საცოდვილარი) მისსალ-მისსალ აწონილ-გაზომილი, მცირე კრიტიკით და დიდი ქებით „ზომიერად" შეზავებული ტექსტები ველარ გიმეკლინ. (აქ არ ვგულისხმობ მოხსენებებსა და სხვა დიდი მოცულობის გამოსვლებს, — მოკამათეებს ვგულისხმობ, ათ-თხუთმეტწუთიან გამოსვლებს). აბა, დაეწერელი ტექსტით ვამობრძანდით დღეს ტრიბუნაზე და იაზროვნეთ!

„ჩვენ ეთავისუფლდებით იმისგან, რაც მუხრუჭად გადაიქცა".

ბევრი კი მოინდომებს ამგვარ თავისუფლებას, ცხოვრებას რომ ურთულებს და რასაც წინად მზამზარეული ფორმით თავში უდებდნენ, იმას ახლა დამოუკიდებლად უნდა მიაღწიონ? ბევრისთვის გართულდა ვითარება.

„ამბოვთავისუფლო ადამიანის საკეთილო, შემოქმედებითი ძალები, უმრუხეველთო პიროვნების სულიერი ავეკვეს". და კიდევ: „დღეს არჩევის აუცილებლობა აღეიძახს ადამიანის, მისი მსჯელობისა და ქცევის აქტიურობას, დამოუკიდებლობას".

მსჯელობის, ქცევის აქტიურობა და დამოუკიდებლობა! სჭირდება ამას რიტუალური ტაში, სტენოგრამების მომაბეზრებელი განმეორება და ზემდგომისადმი შეცილებული თუ დაუფარავი პირფერობა და მლიქვნელობა?

და ბოლოს:

„ადამიანმა ასაბრდოვს თითოეული ადამიანის ცოდნა, გონება და გამოცდილება, საკუთარი ადამიანური თვისებები. იგი სახ-ნო, თქვენი დრო დადგა, გამოდით გარეთ, გვაჩვენეთ თავი!

ცხოვრება წინ მიდის და თქვენგან თავდადებას მოითხოვს...

2.

სხვებთან ერთად ხომ მეც მემკვიდრე ვარ ქართული ეროვნული ენციკლოპედიისა; რაც უნდა მოხდეს, ამ შეგნებისა და ამ შეგრძნების ჩემი არსიდან გამოდევნა და გამოცალკევება შეუძლებელია. ეს იქნებოდა, უბრალოდ, სულიერი სიკვდილი. განა მრავალი სხვაც ასე არ არის?

ამიტომ და ამ სიმაღლიდან კულტურებში აყვავებული თუ პრესის ფურცლებზე გადმონთხეული დღეკვანდელი წვრილმანი კიბელაობა, დაუფარავი თუ ცეკდად შენიღბული ბეზღება, ლანძღვა, შური, ღვარძლი თუ ცილი მწერალთა თუ მომწერლოთა შორის ზემოვის, ალბათ, მრავალ სხვისთვისაც. სრულიად მიუღებელია, აუტანელია.

გარდა ამისა, რომ ამ გარემოებას პირად შეურაცხყოფად განვიღებ, განვიღებ აგრეთვე ჩემი ერისა და ეროვნულობის შეურაცხყოფად და ამ დიდიას უხეშ ხელყოფად, რომლის მემკვიდრე სხვებთან ერთად ხომ მეც ვარ — ქართული კლასიკური მწერლობისა, ქართული ეროვნული კულტურისა, მათი ყველაზე ამაღლებული და კეთილშობილური ტრადიციებისა.

მე მგონი მრავალი სხვაც ასეა. და თუ ასეა, მრავალი როგორ უნდა დაგვჯაბნოს ცოტამ?

საქმე ის არის, რომ ჩვენ, მრავალნი, იმ ულირს, იმ შეუფერებელ ხერხებსა და მეთოდებს ვერ მივმართავთ, რომლებსაც იყენებენ ცოტანი. ეს იქნებოდა მათ დონეზე დაშვება, ჩვენი დაცემა და დაკნინება.

ეს არის ერთი ცხოვრებისეული პარადოქსი, თავს რომ აჩენს ხოლმე ყოველთვის, კაცობრიობის მთელი არსებობის მანძილზე, როცა ბრძოლა კეთილსა და ბოროტს შორის. ამგვარი ბრძოლა ყოველთვის იყო ან შენელებული, ან გამწვავებული სახით. განა არ ყოფილა წინად ჩვენშიც მსგავსი სიტუაციები?

მაგრამ სულაც იმგვარად ნუ მოვიქეცით, რომ კეთილშობილება სისუსტედ ვაქციოთ და ამით უნამუსობას ძალა მივანჭოთ, როგორც ხშირად მომხდარა ხოლმე.

ძალგვიძს კი?

აბა, დავფიქრდეთ!

3.

როგორ უკუღმართად უნდა გაზრდილიყო პიროვნება, რა ვითარებაში უნდა დაეკარგა შინაგანი ღირსების, კეთილშობილების, სამართლიანობისა და აუცილებელი სოციალური თუ ეროვნული პროგრესის გრძნობა, რომ **დღევანდელ უნიკალურ ვითარებაში** მთელი ძალ-ღონითა და გაცეცხლებით იბრძოდეს ჩვენი უსაღლესი წარსულის კულტურისა და მწერლობის ძალად მიჩქმალული, ისტორიიდან ამოღებული და ზოგიერ ვარაგულად ლაგვადასხმული სახელებისა, სახელებისა და ნაღვაწის აღდგენის წინააღმდეგ?

რა განაპირობებს ამგვარ მოქმედებას? დაუძლეველი გენეტიკური მემკვიდრეობა, პირადი კეთილდღეობის შერყევის გაუმეღვნებელი შიში თუ ძნელად ასახსნელი და ყოველად გაუმართლებელი სურვილი, კვლავ ძველებურად დარჩეს ჩვენში ყოველივე, ბატონობდეს "ზოლოდ ის, რაც აქამდე ბატონობდა და ტაბუ დაედოს საზოგადოებრივად ყოველგვარ ახალს?

განწირულია ეს პოზიცია. განწირულია და თანაც სამარცხვინო ენციკლოპედიისა და ეროვნული ენციკლოპედიის ბეიგი. ახლა თითოეულ ჩვენგანზეა დამოკიდებული, რას მივაღწევთ.

მოაზროვნენო და ინიციატივიანენო, თქვენი დრო დადგა, გამოდით გარეთ, გვაჩვენეთ თავი!

ცხოვრება წინ მიდის და თქვენგან თავდადებას მოითხოვს...

2.

სხვებთან ერთად ხომ მეც მემკვიდრე ვარ ქართული ეროვნული ენციკლოპედიისა; რაც უნდა მოხდეს, ამ შეგნებისა და ამ შეგრძნების ჩემი არსიდან გამოდევნა და გამოცალკევება შეუძლებელია. ეს იქნებოდა, უბრალოდ, სულიერი სიკვდილი. განა მრავალი სხვაც ასე არ არის?

ამიტომ და ამ სიმაღლიდან კულტურებში აყვავებული თუ პრესის ფურცლებზე გადმონთხეული დღევანდელი წვრილმანი კიბელაობა, დაუფარავი თუ ცეკდად შენიღბული ბეზღება, ლანძღვა, შური, ღვარძლი თუ ცილი მწერალთა თუ მომწერლოთა შორის ზემოვის, ალბათ, მრავალ სხვისთვისაც. სრულიად მიუღებელია, აუტანელია.

გარდა ამისა, რომ ამ გარემოებას პირად შეურაცხყოფად განვიღებ, განვიღებ აგრეთვე ჩემი ერისა და ეროვნულობის შეურაცხყოფად და ამ დიდიას უხეშ ხელყოფად, რომლის მემკვიდრე სხვებთან ერთად ხომ მეც ვარ — ქართული კლასიკური მწერლობისა, ქართული ეროვნული კულტურისა, მათი ყველაზე ამაღლებული და კეთილშობილური ტრადიციებისა.

მე მგონი მრავალი სხვაც ასეა. და თუ ასეა, მრავალი როგორ უნდა დაგჯაბნოს ცოტამ?

საქმე ის არის, რომ ჩვენ, მრავალნი, იმ ულირს, იმ შეუფერებელ ხერხებსა და მეთოდებს ვერ მივმართავთ, რომლებსაც იყენებენ ცოტანი. ეს იქნებოდა მათ დონეზე დაშვება, ჩვენი დაცემა და დაკნინება.

ეს არის ერთი ცხოვრებისეული პარადოქსი, თავს რომ აჩენს ხოლმე ყოველთვის, კაცობრიობის მთელი არსებობის მანძილზე, როცა ბრძოლა კეთილსა და ბოროტს შორის. ამგვარი ბრძოლა ყოველთვის იყო ან შენელებული, ან გამწვავებული სახით. განა არ ყოფილა წინად ჩვენშიც მსგავსი სიტუაციები?

მაგრამ სულაც იმგვარად ნუ მოვიქეცით, რომ კეთილშობილება სისუსტედ ვაქციოთ და ამით უნამუსობას ძალა მივანჭოთ, როგორც ხშირად მომხდარა ხოლმე.

ძალგვიძს კი?

აბა, დავფიქრდეთ!

3.

როგორ უკუღმართად უნდა გაზრდილიყო პიროვნება, რა ვითარებაში უნდა დაეკარგა შინაგანი ღირსების, კეთილშობილების, სამართლიანობისა და აუცილებელი პროგრესის გრძნობა, რომ **დღევანდელ უნიკალურ ვითარებაში** მთელი ძალ-ღონითა და გაცეცხლებით იბრძოდეს ჩვენი უსაღლესი წარსულის კულტურისა და მწერლობის ძალად მიჩქმალული, ისტორიიდან ამოღებული და ზოგიერ ვარაგულად ლაგვადასხმული სახელებისა, სახელებისა და ნაღვაწის აღდგენის წინააღმდეგ?

რა განაპირობებს ამგვარ მოქმედებას? დაუძლეველი გენეტიკური მემკვიდრეობა, პირადი კეთილდღეობის შერყევის გაუმეღვნებელი შიში თუ ძნელად ასახსნელი და ყოველად გაუმართლებელი სურვილი, კვლავ ძველებურად დარჩეს ჩვენში ყოველივე, ბატონობდეს "ზოლოდ ის, რაც აქამდე ბატონობდა და ტაბუ დაედოს საზოგადოებრივად ყოველგვარ ახალს?

განწირულია ეს პოზიცია. განწირულია და თანაც სამარცხვინო ენციკლოპედიისა და ეროვნული ენციკლოპედიის ბეიგი. ახლა თითოეულ ჩვენგანზეა დამოკიდებული, რას მივაღწევთ.

4.

ამას წინათ ერთ პოპულარულ რუსულ გაზეთში გამოქვეყნებულმა (შემდგომ ჩვენთან გადმობეჭდილმა) „მხატვრულ-პუბლიცისტურმა" წერილმა ერთი ტრაგიკული ქართული ოჯახის დღევანდელი ვითარების შესახებ ჩემში კვლავ აღძრა და დაადასტურა იმის თითქმის აუცილებლობა, რაც თავა სდევს ყოველგვარ პროგრესულ პროცესს, ყოველგვარ საჯაროულ პროცესს. „მახინჯი გამონაკლისი" გადაბეჭვეები.

ეს არის კეთილშობილური გულმოწყალეობის და სამართლიანობის ყალი პოზიციიდან გულისამბრეკი და უზნეო ხელისფაფური ოჯახურ წვრილმანებში, — ბეჭედიანი ბუხარიანი ოჯახ-ეროვნული ფეოდალ-ბურჟუა ბატონ ზაქარიანე მიგიგეს, ბოლო ათ-თორმეტ წელიწადში ათი ფილმი გადაიღეთ, მარტო გორკის სტუდიაში 1981 წელს — „პური, ოქრო, ნაგანი", 1982-ში — „მეექვსე", 1983-ში — „განსაკუთრებული რისკის გარეშე", მერე პირველი საპჭოთა-კავშირ-ვიეტნამის ერთობლივი ფილმი „სიკვდილის კოორდინატები" და, ბოლოს, დღეკვანდელი სურათები. პრაქტიკულად ამ ზედიზედ და შეუსვენებლივ მუშაობა, სხვა თუ არაფერი, რომ იტყვიან, ჯოჯოხეთური შრომა მოითხოვს. ან როგორ ახერხებთ, ბატონო ზაქარიანო, ასეთ ენერგიულ, ასეთ ინტენსიურ, ასეთ ეფექტურ, ასეთ ეფექტიან, ასეთ ეფექტურ, ასეთ ეფექტიან, ასეთ ეფექტურ, ასეთ ეფექტიან

„ᲨᲘᲜᲐᲣᲠᲘ ᲙᲐᲪᲘᲡ“ ᲤᲘᲥᲠᲔᲑᲘ

**ᲘᲡ ᲗᲔᲜᲒᲘᲖ ᲡᲐᲛᲘᲡᲝᲜᲐᲫᲔ — ᲩᲕᲔᲜᲘ „ᲨᲘᲜᲐᲣᲠᲘ ᲙᲐᲪᲘ“, „ᲙᲝᲛᲔᲜᲢᲐᲠᲘᲡᲢᲘᲡ“ ᲗᲔᲛᲘᲗ ᲨᲔᲛᲘᲡ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲡᲐᲮᲘᲗᲘᲐᲜᲘ ᲜᲝᲛᲠᲘᲡ ᲞᲚᲐᲙᲐᲢᲔᲑᲘᲡ ᲐᲕᲢᲝᲠᲘ, ᲛᲮᲐᲢᲕᲠᲚᲐᲓ ᲒᲐᲛᲔᲤᲝᲠᲛᲔᲑᲔᲚᲘ. ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲠᲝᲛ ᲗᲕᲘᲗᲝᲛᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲬᲧᲘᲡᲨᲘ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲚᲘᲡ ᲜᲐᲮᲕᲐᲠᲘ ᲬᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲛᲝᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲓᲐ ᲛᲬᲔᲠᲚᲘ ᲓᲐ ᲛᲬᲔᲠᲚᲘᲡ ᲛᲘᲛᲦᲔᲑᲚᲘᲡ ᲡᲐᲥᲛᲔ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲐᲒᲘᲠᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚ